

الله تعالیٰ نازیبا غاپنک

الحادی جل جلالہ
راست انگا کسر عنشان تروک آداوی سیدھا
درود آ

وا اسم مبارک نا بارو اٹ مسہ سفت نوشته
کنگلک۔

1- امام زنجان فرمائنا کک
الحادی حوالی مذکور آدمی خلقتہ الی معرفتہ و
ربویتہ و هو الذی حدی عبادہ الے صراط
مستقیم۔

بدل: الہادی جل جلالہ ہموزات ع کے اوپنیا
میں تینا مخفیرت ربوبیت ناکنڈ آراہشونی
ع کیک۔ وادنا ذات تینا بندغ آتے ہیں آکر

آشاغا۔
2- امام زنجانی الحلقی الائی: جلد 17 نا 2702 می
پنه غانو شست کیک:

”اللہ عز و جل (الحادی) یحبدی عبادہ الیہ و
یہم علیہ علی سیل الخیروالاعمال المقربت مدد
عز و جل۔“

بدل: اللہ پاک ہموہادی آذات ع کے تینا میں
تے تینے اسکان کرشنان ایتک۔ وہموجان
انگا اعمال آتا کنگ نا تو قیق ایک کے اوقا
کنگ آن بندغ اللہ رب العزت آن خوک
مریک۔

3- بجاز عالم دینک دایفت ع ہم نوشتہ کریو
کے:

”الحادی جل جلالہ ہموزات ع کے تمام مخلوق ع
او فتا کاریم ع رماغانے دا ہم رماغانے کے ہرا
مخلوق تینا خوارک نا پٹ و پول ع امریک۔ و
او فتنخان نا گڑ اتیان رکھک، دا ویٹھ ہم
دن پاک کے نما پرور دکارٹ۔ ای نے جوڑ
کریئٹ نمارا ہشونی ع ہم ای تینیٹ کیوہ۔
ازابن لکھن ابائی

کریئر؟ ہرادو ہموک ہر انے دعا
کریہ، نے دعا بلکہ؟ ہرادو ہموک
ہرامام زندہ و آسودہ سلگ نادعوی ع
کریہ؟ ہرادو ہموک ہر ا جوان انگا
ہیت آتیان بد دریہ؟ ہرادو ہموک
ہراتین کن یک ویتم خشت انامیت

کتوسہ؟ ہرادو ہموک ہر اک بیرہ اس جوڑ کریئر؟ ہرادو ہموک ہر افتاب
نیاڑی ع بوک کپنگ آٹپارہ، بے خیر و برکت نا ہیت سُم آنبار لگا کے؟
عزت کریہ؟ ہرادو ہموک ہر دنیانا ہرادو ہموک ہر ا گدر یانگوک آ
انسان آتے لی فرق کشارہ؟ ہرادو مصیبت آتے گیرام کریئر۔ مسیت نا
ہموک ہر امیری و غیری نا فرق اٹی تیاری کتویسہ؟ ہرادو ہموک ہر ادے
کل آن موں مستی تسرہ؟ ہرادو ون، تخت و باسی نا فرق آن یتے بے

ہموک ہر ا شونداری و سائنس آ سدھ کریئر؟ ہرادو ہموک ہر اتیانی ع
”الحادی حوالی مذکور آدمی خلقتہ الی معرفتہ و
ربویتہ و هو الذی حدی عبادہ الے صراط
مستقیم۔“

ہرادو ہموک ہر ا تکبر اٹی کو زندگ ع دلیری ڈاکٹر طالب علم آتیا ظلم کریہ؟ ہرادو
خلکرہ؟ ہرادو ہموک ہر ا مرک ع ہر ا یہ بادھ پرہ نا کمال آتیانہ تسرہ؟
تکارہ؟ ہرادو ہموک ہر ا تاویت و ہموک کے قبرستان آتا خوجہ تسرہ؟ پین مرک تکوںہ؟ ہرادو ہموک ہر ا ہم انقدر ع توںہ؟

شوہست آتے یہہ نجات تکارہ؟ دین است ع تینا قبرستان اٹی جا گر تینگ آ ساہت آ تاق را لو؟ یا ایلو تاندوساہ ع ہرادو ہموک ہر ا سچا مرسا ہم جتائی نا
و نہب ع سودا کنگ اٹی اختہ تسرہ۔ روادار الوسہ؟ ہرادو ہموک ہر ا فتاب ساہ اس تکوںہ؟ ہرادو ہموک ہر ا چک

ہرادو ہموک ہر ا تکبر اٹی ہیش اس انسان آتا قادر معلوم الو؟ نزور آتے دیرانزخ انسا الو؟ ہرادو ہموک ہر ا آتے بندی کریئر؟ ہرادو ہموک ہر ا
بامس آ روادر الوسہ؟ ہرادو ہموک پنجہ بونڈا کریہ۔ ہرادو ہموک سفائی ع نیس ایمان پا توںہ؟ ہرادو یتے یہہ شکاری تکارہ؟ ہرادو ہموک

ہر ا قربان قربان پار سادم دریکتوںہ؟ ہر ا فتاب رزق انا قدر الو؟ ہرادو ہموک ہر ا تاکو تیا زندہ تسرہ؟ ہرادو ہر ا دنیا ع تینا واکداری اٹ بے زبیب
ہرادو ہموک ہر ا علم و ادب ع تک اٹی ہموک ہر ا اڑارتے پیرہ چنا تا قید خانہ ہموک ہر ا سائنس انا چندی حقی آ کنگ خواہسہ؟ ہرادو ہموک ہر ا

اتکوںہ؟ ہرادو ہموک ہر ا بد اعمالی و جوڑ کریئر؟ ہرادو ہموک ہر ا یہہ اس کمال آتیان خن تے ڈکارہ؟ ہرادو دروغ نا سلام شغاراہ۔ است ایلو ع
عیاشی تے لی اخنیتہ تسرہ؟ ہرادو ہموک نرینہ او لیادا سے کن بر ام نازی آ برام ہموک ہر ا دنیا نالٹ و پل اٹی اختہ خب کریہ؟ ہرادو ہموک ہر ا اصل ع
ہر ا تینا ماڑی دگاڑی تیا بلکارہ؟ ہرادو کرساہنارہ؟ ہرادو ہموک ہر ا سکھیا تسرہ؟ ظلم و زور اکی لی کمال تخارہ۔ نقل اٹی بدل کنگ اٹی اخنیتہ تسرہ؟
ہموک ہر ا تینا توپ و بمب آتیت کروک آڑا جوک تسرہ؟ ہرادو ہموک رب ع گیرام کریئر؟ ہرادو ہموک ہر ا بس نے داخ سا مرے کے ہمو قیان
معصوم آتے خلکرہ؟ ہرادو ہموک حق ہر ا و ارکس اس خیال کتوںہ؟ زندع پیرہ بینگ، کنگ ناویلہ تکارہ؟ است اس ای ہم اریت کے

انا ہیت کروک آتے ساہدار آتیبار زکام وال ع نا دراخی اس خیال ہرادو ہموک ہر ا ڈغار ع ایلو قیانک ”کورنائیں“ اٹی تیاث۔

گپ و تران

کورنائیں آن اسہ چھپھی اس

.....و حیدر ہیر

اڑے او تیار خور گندہ و ڈانے پڈ نا
مسن پورو پڑور گندہ و ڈانے پڈ نا
آ کچو کلا شنوف آتے کشارہ، خون
کریہ۔ ہرادو ہموک ہر ان و دے
بیسہ پیسہ کریہ؟ ہرادو ہموک ہر ا ارا
تے قلعہ جوڑ کریئر؟ تینے ہر وڑاٹ
خوندی خیال کریہ۔ ہرادو ہموک کے
خاہو، قبیلہ و قوم ع بدانگا دخت اٹ

سلوک خیال کریہ؟ ہرادو ہموک ہر ا تریہ؟ ہرادو ہموک کے پروفیسر، بلگارہ؟ ہرادو ہموک چنگ آ چاپ تینی اس خیال کتوںہ؟ ہرادو ہموک
ایلو فتا جائیداد آتیا کو زندگ ع دلیری ڈاکٹر طالب علم آتیا ظلم کریہ؟ ہرادو خلکرہ؟ ہرادو ہموک ہر ا مرک ع ہر ا یہ بادھ پرہ نا کمال آتیانہ تسرہ؟
تکارہ؟ ہرادو ہموک ہر ا تاویت و ہموک کے قبرستان آتا خوجہ تسرہ؟ پین مرک تکوںہ؟ ہرادو ہموک ہر ا ہم انقدر ع توںہ؟
شوہست آتے یہہ نجات تکارہ؟ دین است ع تینا قبرستان اٹی جا گر تینگ آ ساہت آ تاق را لو؟ یا ایلو تاندوساہ ع ہرادو ہموک ہر ا سچا مرسا ہم جتائی نا
و نہب ع سودا کنگ اٹی اختہ تسرہ۔ روادار الوسہ؟ ہرادو ہموک ہر ا فتاب ساہ اس تکوںہ؟ ہرادو ہموک ہر ا چک

ربڑ آنبار جلسہ چکاٹ آن کلہ درکسہ
تولہ نی جکہ بش مریسہ کتھہ
امر نا لحد نے کن لحد ختور گندہ و ڈانے پڈ نا

اف نے خدا نا خلیس انت کروءے نے پولیس
موت ع درینس است آن کریں تینے ایلویں
ترکی آ خو آنبار ع نا بٹور گندہ و ڈانے پڈ نا

ہر ا لگ آن تولہ نی چوٹ مریک ہموگ گاڑی
پڈ نا سفا بوجو سے ٹبر آنبار ع نا باڑی
انت تاب ع نا کریںک اتو گندہ و ڈانے پڈ نا

جوان مس ای افسر متوت نے آنبار سبر متوت
فریادی شاعر مسٹ شکر ع کیشیر متوت
کنے تو دن پاپور گندہ و ڈانے پڈ نا

تخار و مش شاعنگ عې شروع کر يې۔ ھاتم ک
مش نا ڈیمیری بھلن مس تو او اسے پاٹ اس
دا پار واسٹ اس ایپار آن کھڈ کر يې و گفن نا
ا سه هشکن ئور یڑ اس او ڈا تھیر۔ او کان گل
مولوی صاحب قبرانا کام ثم نانیمه غان سلیس
قرآن ناسورۃ اس خوانا ولداقبرانا نانت تا کند
آ بس ھم سورۃ اس خوانا ولد اعا کرے۔
گل پارے۔
”اللہ خیر کے۔ داسہ دافتچنگ چین مرغون
مرمیک۔۔۔“ ای پاریث۔
دیک گدر بینکسا تسرہ کہ اسہ دے حوال بس
کہ ”عامر شار آہناف و ھوتم کسر پے چې رش
منے۔ او خواهنسے کہ ای تینا ہنوك آ جا گه غا
ست سر مر لو۔ ھندا اشتاف ناسوب آن او

ای اڑفیٹ۔
تینا گاؤںی عسٹرک ناسہ کند آیلہ کرینے۔
ہنداڑتون اسہ موڑ سائیکل اس اونا مون
کرین۔ ہرام مولوی صاحب دعا چھٹے تو
کل دانگ ایگ مر۔ ای فریشان نئے
اث لئے۔ تو عامر موڑ سائیکل نا چرت ۽
خلتنے اونا زی آن گاؤںی ۽ گدر بیفینے۔
کہ بلہ ناما رعامر ہم ساری متو وادا فاتحہ
ہڑدے ناسگت آک ۽، ہڑدے نامہ انک
خوانی کن امر کروں؟ ای ہندا سوچ آتے
ٿئی گم نئے تو مولوی صاحب کئے توار
آتے پر غا کرنی انتے کنا سگت آتے دن
اسے چھ سال انا چنا اس ہمو جا گہ غافوت

افسانه

شہید

سرکاری ءای بولیس اس خواجے و نے شاراً اکن دن کرے پیر انگلہ تون
مون تں۔ شارا نا بلہ ہستال آسر من و بلہ ع چند و دم اس چپی آن پد و رندہ
درین بکد والا ڈاکٹر آ۔ ڈاکٹر بلہ نا دو ع هرا اف---
پارے ”راڑ تو خلیوہ تے، و لے عمر انا“ عامر تو نما سگت ع نے امرخ
حساب اٹ بلہ نادو بھا مشکل ع مست انا دو ع پر غانے، اود
مرانے---“ای پاریث

باستشم.....

بُلْهَ داسِه تو دا دینیا غان ہنا سکس۔ اونا مارہم
و نامِر ک آسڑی متو۔
”امر کنم چارے“، ای مولوی صاحب آ
مدون، پڑھ سائٹ۔

کیک و نیم گھنٹہ کو رینگا کس کے ڈاکٹر بخشیدہ ”جائی پا۔۔۔؟“ چند پارے۔ پاسے۔ ای زوزو ہنٹ قیصر خان علیش کریث، کہ کرسا آپریشن تھیز آن پیش مس، پارے ”راتکی دادے کے عامر داسہ بھلو بھلو اڑا لی ہندا ہیت آتیئی کرنے کے ماما تاؤں خان مس، پلشاوکان ہننا نے۔“ او نا آٹوکار اٹی بلے ہپتال اسکان رسیف۔ بلے نادوانا آپریشن مس۔ راڑھم لگاتے۔ کیک، پوسکن پوسکن ٹا گڈی تا مالک ۽، نماری آ توں۔ اوکان گڈ پارے ”عامر داسہ بس عامر کن داڑھانا کسے غاک ٿيچ ”مرے دا ہم جوان غہبیت اسے۔“ ای بلے ہم بلے جغروں دونا خلش آن ہرے ان شاللہ جوان مرد۔ ارائی ہڑدے کلباب شباب ۽، دے انا سا اسک ڏغارے نازی آجھیزہ کریزو و حجھیزہ آکوسه۔ انتے کہ او دھیان خلکوس پیش پاریث۔ بُرے آسے اف اس، آسڑداسے توں اوار ”بھاجز منتوار ڈاکٹر صاحب۔۔۔“ ای غراس ٿنگک، او نشہ ہم بھاجز کیک، ہندا بھاجز مرغن چھگانے۔ ہر اڑان عامر ۽ موسس۔ اوکان پد بُن خلچ ان میست ناجھرہ ناماس آ کشما کہ۔ ہر اڑان ناست آک ہم بور بور پاریث۔ سوب آن سدھاٹ متنے لئے غارنا اصلی آمالک ۽ ہم اس اسدے ای اراغا سرمسٹ تو خناث ارائی چیچ گت تالان کرین۔ مسہ دے دا گ اینگ مسرہ، کہ ہپتال آس مرمن۔ زوزو بلے ۽ ”واسہ نہما جوڑ عیش اتیہ۔۔۔“ ڈاکٹر حرکت ڪریئے۔ او سرم جحوال ت۔ خلکے، ہر اڑان ہمو امیل جا گک غا فوت مجھ مونجای تالان ۽ ڈکل عامر نالہ نادا پار آن بندغ آک بس پاتیا کریر۔ چار میکو دے نن کوٹھ آتے مجھ کرین و شیف درفین تو ڈاکٹر ہم رسیف کہ دادخت آ پارے۔ ”گڑا داسن امرکین۔۔۔“ ای ڈاکٹر آن ”بلے نم انت کیرے؟“ ای چندو آن ”والیو غضب۔۔۔ بلے پارے۔“ ائی ۱۰۰ ہم فریشان مسٹ کر اللہ کب بلے ہر کس تینا کاریم و روزگار اٹی اختم۔ مٹنگ کیک بھلو جوڑا سے۔ ”نم ارادے ہنڈاڑے ہپتال اٹی مبوتا ک“ ای ہم عامر نارائی او نامہمان تا خدمت آ بادی گاٹ آک ۽ اوڑتون، تو فک اس جوڑ کیک کہ کنالہ ۽ نم کفیرے۔ نہ ہم بلے ۽ ہیل جیز آ تھان زوزو ایکسرہ ناجوڑ نادوانا پی بد مرسا کیک ون ہم اوڑا ع کیوہ، او فتے کن چا تیوہ، ارغ ناوخت آ ہر فینو، چڑھ او نارکھ و پوکیڈاری ۽ کیرہ۔ ای ہند اسوج آتے ٹی کشت کہ ملانا تو ارس مہمان تے ارغ اتیوہ۔ والیو کاریم تے عارم نازند داسہ اول ناڑھا لوکه۔ عامر مہماں ”نانلدانا الیہ راجعون۔“ بلے ہم خن تے تر ہر فنگ آن پد چک آتے خوا ھفیس، کچک آک کدھا عامر نا اراغا بوس۔ تو اس تے کشانی، ہموا یکسرہ عہر فین ڈاکٹر نا کریے۔ ”گڑا نمی ایتک تو انا۔۔۔“ ای ولدا ہر انگ ہنو س باڑی گاٹ آک اونا پد ہند اوخت بلے ناشا هر ہرا کہ عامر نازیفہ سکے دو ٹی ت سن۔ ڈاکٹر ایکسرہ عہر اپارے ”بلے نا ۽ ہر فین خلق انا کنڈ آ را ہی مس۔ ہرام کہ خلق آس مرمن تو خلق انا ایلو بندغ آک ہم سوچ کریث۔“ اونا نگات آتا خونی فی اس۔“

۱۷-۱۱ اپریل ۲۰۲۰ء

کورونا: نن دیپھے اسہ راج اس مرین

اسے مون آج آ دنیائی تالان مر ساہنگ اٹی ۽۔ کورونا پنی آ دادین هر اتم چین ڏوک بڑا کنگا نو کرن دانا جوڑی نامون ۽ تو نگ کن پنج اس کنگ کپنه۔ و آن پنا کرے تو امریکہ نا صدر ڏوعلڈ ٿرمپ بھاز گمراٹ پارے کے چین ٻيره بنجائی حکومت دا پا ڪ کرن حکومت اٹ بسن تو هندن ٺو زرگز رانی حاليت اس اسے 'وارس' اسے نامون آ گوڻ خلکنے۔ نن دا 'وارس' ۽ اونا 'وقات' ۽ نشان ڪس کرن دا ۾ انا جوڑی تامون اٹ سانگ ناوڑاٹ افن۔ تو دا كان مون آ ہیئت سلپک که بندغ غواص کے۔ ولئن راجی پڑ آ ھم تاڑ واڑ اسے نا گواچی اُن۔ وحالیت دادے کئ نے آن اسے بھلوچ اس دا ہیئت ۽ امنا کنگ کن تیار ف که دا کورونا اسے راست اسے، دا ۾ اٹ سجفوک آتا دا خیال ۽ کہ داچ ڏورا مائی حاليت، اس جوڑ کنگ کن کنگا نے۔ ٿخن اٹ کورونا، دا سے اسے بھاز بھلوسر حال اس منے و منگ ڪيک اس پير اگراف نا دنو شت اٹ ادا کل پنج آ تیا ہیئت منگ ڪپ، ولے راجی حاليت دادے کے اس پنج اس کورونا ۽ راست تک تو اور کھي گام گنج آ تا کسر ۽ ٻلنک، واليو پنج کد دادے ملنڈ اس تک، نئے ٻيره دا دين آ منگ، بلکن ھمو قيما ھم منگ ھرا فک که دا بابت رکھي گام گنج آ تيا امنا خنگره۔ دا ۾ تيان دا ڪ منگ ۽ که زندورانج انا ايلو ڪل پنج آ تيان بارنا رانج دا ۾ آ ھم اسے سلاه سے آ امنا خنگپ۔ ۽ ٿخن اٹ دا رانج انا پنمنگ ناشاني تيان اسے نشاني اسے۔

جاء کہ غانعہم امنا کنگے تو داہمند غانعہم
اشتہار تنگک کردائی بھاڑ زیات کچنی تاودکی
اس ارے ہر ادھیت انمازی آتنگک کرنی
کعنگانے، حالانکه خالص خسین بھرا کروک
ہموما گڑا یا بلنگ ناکاریم یا سرنسس۔
آتے تینا مال انا بھانگ کن یعنی اشتہار تنگ
ہر ادے پین بلوک اس بلنگ خواپک۔
ناگرچ ہم مفک۔

(برجاء) بجهاز وخت گردا تا پیلنج ۽ بدال کرسا دا

ہندراڑتوں عامر گاؤں نا مون ع ہر سا دا
وخت آنور خان میست نایشن آسلوک
کس، چوٹ آتا بندا آتے ملا میست الی
پتھریں گا۔ ہندراڑتوں نکامس۔

شہید

2 میکو پنه غان برجا

چار سُم نوروزخان نا جون اُنی لگار، و
اسدے نوروزخان نماز کمن مون دوکرے، نوروزخان بے وس ہموڑے دا دنیا گان
میت نا کند آسر ہلک تو عامرش بندغ مولک کرے۔
تون گاؤڈی لی اوڑتون مون پے مون مس، بندغ آک چج مرادو دے ہر فیرانا کند آ

عامر پارے ”نوروز خان نا خیر ہندلائی“ کے رہتی مسر۔
 شام انا دا بھج نسلکہ کمیچ اس کنا موبائل آ،
 بس ہر اتم کمای میچ ع خوناٹ تو لکھوک کس
 ”موڑوے آ ایکیسڈٹ اس منے، ہراڑاں
 پارے“ داخت فی زوراک اس ای نزور۔
 اللہ کن کن ہبم دے اس اتوع کے ای تینا مارو
 گواچ مسنے“

اسلامی صحافت

وا کتاب صحافت نابنا، اونار دوم و مسلمان تاد نیانی صحافت نا وڑ و ڈول آتابار و اٹ اسہ بنائی گتک اسے، منگ کیک اینو گلہ نا صحافتی دروشم اٹ کیتی بد لیک بسو، و لے تاریخ نا پندھاک صحافت نابناع امر ہر اندا ہم اسہ اہم گن ش اس پانگلک۔ دامت وبدل نی ای ہند اتاریخ عورنا جیجن انامون آٹانگ نا گیک کر بینٹ۔ ودارد اٹ ہر اڑے کے قرآنی آیت اسے ناترجمہ ہے، تو اودے ای اردو آن ترجمہ کلت، بلکن او ترجمہ ہے ای مولا نا عبد الکریم اپڑی صاحب ناقرآن پاک نابر اہوئی ترجمہ گان بکفت۔

..... سید عبید السلام زینی

<p>شانزدہ میکونیج:</p> <p>(iii) ہمگرا ہر ایسا بات پک سما مرے کے اوسان</p> <p>کن جان بے چیٹ، اوسا است عچکوک</p> <p>وڑاٹ پیش کنگ مخلوق اٹی پنی کنگ و اوسا</p> <p>کاریم اٹ اٹنگ کن را ہشوئی کنگ ہم اسے</p> <p>جو ان ٹھیکیت اس اف۔ اسے مسلمان اسے</p> <p>کن دا الی ٹکے کے او تینا مسلمان ٹھم نا</p> <p>خیر خواہی ٹکے۔ نبی نارشاد ٹکے:</p> <p>”دین نصیحت، یعنی خیر خواہی اسے“</p> <p>اشتہار نا منقی دروشم:</p> <p>اشتہار بازی کلیا کنگ و ہرگار منک نا گندہ</p> <p>اشتہار بازی نا دا فائدہ تو پک عک داڑاں</p> <p>غار جان ہم کام ہر فک۔</p> <p>اشتہار بازی نا دا فائدہ تو پک عک داڑاں</p> <p>غار جان ہم کام ہر فک۔</p> <p>اشتہار بازی نا دا فائدہ تو پک عک داڑاں</p> <p>غار جان ہم کام ہر فک۔</p> <p>گڑا تا بہا نا کچے عو دوٹنگ مریک، ولے</p> <p>بھاڑ آشنا تیٹی شارف عَرَج تا بلنگ آ</p> <p>گڑا تا بہا نا کچے عو دوٹنگ مریک، ولے</p> <p>بھاڑ آشنا تیٹی شارف عَرَج تا بلنگ آ</p> <p>اعمام نا تمہم تھم تھنگ۔ واصل اٹ ہندن ٹو</p> <p>دیں توں او ار گڑا نسخان آک ہم اری، اوسا</p> <p>کہ بہا نا کچے انا دوٹنگ آن مال اڑزان مروع،</p> <p>وڈی اسے ہر گڑا نہادہ اٹی او ار کرسا ہلوک نا</p> <p>کہ اک مفک۔ بلکن، تے اتنا نہادہ ای</p> <p>جند آن دو، کنٹنگ۔ واگ داد۔ ووڈی اسے</p>	<p>اشتہار بازی نا دے اللہ نا</p> <p>کپنی آن اشتہار آتا کمک اٹ مخلوق آتے</p> <p>غصب نا حقدار مرے۔ دن انگا بندغ ٹو تو</p> <p>شارف آتے شیفکو کھول انگرازی زیات نہاد</p> <p>سکریٹ کھنگ نا رما نکت کنٹنگ۔ دا</p> <p>ہمو کاریم کن اخس کے بھلوكنیا اس رسیکے تو او</p> <p>آن خن تے ترکیہ۔ ودے ون سگریٹ</p> <p>کپنی آن اشتہار آتا کمک اٹ مخلوق آتے</p> <p>غصب نا حقدار مرے۔ دن انگا بندغ ٹو تو</p> <p>شارف آتے شیفکو کھول انگرازی زیات نہاد</p> <p>سکریٹ کھنگ نا رما نکت کنٹنگ۔ دا</p> <p>ہمو کاریم کن اخس کے بھلوكنیا اس رسیکے تو او</p> <p>آن خن تے ترکیہ۔ ودے ون سگریٹ</p>
--	--

افسانه

زندا نامسخت

ابن عقيل لانگو.....

ولے مدان خن تے پرچھیسا کرے، سوچا که داسد ڈیوا ہم دیر مرسا ع۔ داسه مزل تو زرہ سے آن پدمون پے مون اوسہ ڈیوا کن سر ہلیو تو جوان ع۔ ہنداجھنگ توں او پدی چک ہر سا کہ مزل کن سر ہلیو۔ چار گام کرے۔ اودے اونا کسر کن بھلو مک اس کرے۔ اودے ہرنے والے سلیس، او است اٹ پارے کرے۔ اودے اونا خن تیان خن گا کہ کا اودے دا دو بس۔ او ناخن تیان خن گا کہ کا اودے دا کوٹھی نالیو گڑا توں پچ ڈاست خواہی اس زرس جوڑ یکتو جوان ع۔ داسکان ڈیوانا بھلو آلو۔ بلکن اودے بس مزل کن ہنونی کس۔ بخش اس ارے۔ مزل آس کروع کئے۔ است اٹ دن پانگ آن پدا او کوٹھی ناشون لکنگ آدیک عختنا، تو است اٹ پارے کے ایہن اٹ اخنة مس۔ جاگہ ع کرنگ و گڑا تے آن ایہن بسٹ، زرس تینے شون کیو، گڑا چنڈا گک آزرس وخت لگا، تو ہندارا توں مزل کن سر ہلیو۔ ڈیوا ہم بھلن ع، رزو اسہ پین تھواس پدا بس ڈیوا ع کس پائے کپک۔ بس ہندارا توں او سینگار ع شروع ہف کرے۔ اودے خلیس ہرنے، زرس کرے۔ واراس پچ، واراس زباد، واراس زرا درگہ ع ہم کرٹی کرے۔ و داسه تھواس دا گڑا توں اخنة مسٹ۔ دن جھنگ آن پد بند غایتے جوڑ کر کید۔ ہندارا توں نا گمان در پچھے غان اسہ چک اس بس۔ ڈیوالڑا ز۔ کہ داسه ڈیوا ع پچ گڑتی اس مون تروک اس خلک، انتے کہ داسه اودے پچ زند ع بند غ ہم سما کرے، ڈو ڈو در پچھے ع بند تھاری اٹ گدر یغونی کس۔

باطل ع، اللہ تعالیٰ نا واکداری اٹ جنگ سہی ناسوب پانے۔ ولے دا ہیت آئسل کہ جہاد آتے ٹی جنگی ازباب آک ساندہ تر فرہ۔ اللہ تعالیٰ عدنیا ناچھ ڈا کداری لئنگ سمجھنے کہ اللہ تعالیٰ نامد ن توں اف کهن باطل دا فرآتنون زیات منو، ولے پدا ہم کپک۔ انتے کہ اللہ نا واکداری توں چجھ دُن بے سہب مرینہ۔ ایلو غضب دا کرن دا دا کان مُست انا مومن مسلمان کچ جہاد اٹ مخلوق اسے جنگ لئنگ ناں اف۔

اصل ہیست دادے کرن جہاد کپنہ، ملکن تینا
ن توں اف؟ اودے امرتین توں ہلین، اللہ پارہ:
ہر جنگ عوچہ ناپوں عویتھ، داڑا نسخان دا
تعالیٰ ع امرتینا سنگت کین کرن سرہب
مس کر جہاد ناہر خلیس کر باطل آتا زی آ
مسجا کس، ہمو خلیس ننا دواں او قیان مر
اگر کرن جہاد ع الان تینا منٹاٹ ہندن جنگ
کر کین تو بات تختن کر دن انگا جنگ الی
مسلمان ناز رگز ران توں او را وار پین بھاڑ
سہب کہ مرینہ تو تینا بے سہی نابارواث، نا
اللہ نا سنگتی و واکداری ن توں مغروع، بلکن
ور انا ویل آتا بر بیر منگ ع اللہ تعالیٰ بیره
حق ڪرسکھفه۔ واراں ٻھی ۾ راث دشمن
دُن انگا جنگ الی ”ازباب مقابله ازباب“
جہاد الی تختنے، ہر اڑا عمل لکنگ، ساندھ نا
آتیان گلہ کینه، تپنہ کہ او قیان گلہ لکنگ
مریک، ہرا لشکر نا کچ، جنگی ساہبہ غاک،
مسلمان ناشان انما برخلاف ع، واراں جنگی
سلبہ بند آ بندغ آک، چلاک و پشار آ
زمواری ع۔ نئے پرمان مسٹے کہ نم مرک
اسکان جہاد کو، اگر کرن داعمل ع کرسا کرین تو
سالار آک زیات لکھ تو ہون لشکر جنگ ع
ان شاء اللہ ہر حال الی سرہب مرسا
لکک، ایلو لشکر جنگ ع بالپتک۔ بات تختن
تین نا سبیوتی و کاف آتا سارش آتے، تینا

نہ کرت اسے می پلوریارین۔
و افغانیان بیدس سیاسی را ہٹونک، چوہر دیک:
وڈریاک، خاک، سڑدار و الیو سرکرد
غایتیان ننا بھاز آک تینا جوف، عیاشی:
تایودی، کرپش و پیش بھاز آگڑا تیا گمر کیره
او فتے بیدس تینا گرج آن، ملک و راج ان
پروا اصل اف۔ اگ وس اٹی تامرے تو اود

سڑک سہبی

الله تعالى خير، اينو پکه هم 1965ء و ملک، کافر آتا بھروسہ بے شک سلمہ بند
1971ء آنبار ملک انگینڈنگ آ، کشمیر نازی لشکر، سلمہ کار بندغ و جنگی آ ازیاب آ تیا
تے کہ دا ملک ارے کے کن دادے چوئنڈن آ بھاز بندغ آتا، جذباتی آ نغرہ غاتے
مریک، ولے مومن آتا بھروسہ بیڑہ اللہ گنیہ، اگد دادا آن ناہنا، پران انت اس
اسل ہموڑ بینگ اٹی اون، ہراوڑکہ ہموزمانہ تعالیٰ نامد امریک۔
تی بلنگ تا دن پا چڑ دوس رپلو آن گڑاں ٹھر، اوندا ہبیت تو اسل پک ع، راست ع، اتنے
النصاف خنکلک، ظلم عتو نگ و مظلوم نامد
کہ اللہ تعالیٰ جہاد اٹی "مومن" آ تامد ع ناکس ع خیال مفک، شرع انور و گین آ جنگ انا نغرہ عہنڈن جنگ اٹی ع، کس پا ہے

جگ بھا جو ان، و آسان ٹھڑا سے تاریخ
دکان مہالو ہم کریئے، داسہ ہم کیک، روایت آتیج ٹھملداری اس کپن۔
دکان مُستی ہم کروع۔ ولے داڑے نن تو دا پک کیک کہ جگ بید نخان آن پین
دن انگا ہزار خرابی والا اُلس تینے مومن پیچ اس تک۔ داتون ہم خنان کہ او جگ
زرس لوز ”مومن“ آجھیں که نن دا وخت انا آتے شمارکے اللہ تعالیٰ غان ہمودت
مسلمان آک مومن آتنون شمار مرید یا آتے ہی، ہر قوم آملک آتا پلو آتیا بیدس
خواستگار مرے ہرادے کہ اللہ تعالیٰ جہاد اُلی نخنان آن پین پیچ دتمو۔ و نخنان آتا گواچی
مفہ، انتے کہ شعر اُلی یہہ مومن آتادت نا تینا مومن آتون کیک۔ داتون جانی نا بیت
اسے۔ آسان آجھنہ ڈوک، ولے ورندي ٹھی ہم پیرہ غیر بھا اُلس مس۔ ہمو جگ پانگا نے۔

آتیان ہڑ دوسرا ملک انا مخلوق علئی، وابم خوڑت ہرن کا اللہ تعالیٰ ہراء، ور انا خوانہ پھل، وامنگ کپک که نن دا خرابی بینگن، بے ارائی، بے پنچی، بے روزگاری و مسلمان تے مومن و مجاہد پار یئے؟ مومن و تون بحیثیت قوم، تینا منخت آئیشی سرہب پین بھاز آ فریشاںیک پکو یڑ کری، ہمو مجاہد آتا کاریک انت مریرہ؟ نن دا وخت مرین۔

خواریک چل پنجا سال کدر ینک آن گلڈ انا مسلمانک انت مل یعنی هرا کرت
اینوا-سakan غریب آتا کامم آپھری غ۔ اگه ہمو آتیان یتیچ پختن کرنن ہم موم مرین؟
بربادی آن بیدس پین انت ملوغ۔ او، اول جنگ آک متوسے، پک عک کہ ہڑدو سرملک انا
تانا تو حال دادے کرنی رشوت خوری عالله یتیچ پکا پکا مسلمان کین، تینا عبادت، تینی
غریب انگا مخلوق نا داحالیست متوك، ہر وڑ تعالیٰ نامہ برانی تکم، درو فراڈھ چالاکی تکم،
زگر زان، تینا باندات، تینا اخلاقیات، د اٹ، اینودا تو مک آ تو مک شونداری ناماڑی ملاوٹ و جعلسازی ع کاروبار پانہ، برمتہ
کل ع اسلام ناحقی وڑاٹ کین، ولدا اللہ کاری، ڈزی و داڑی لی ع بہادری پانہ۔ افسر تعالیٰ غان دُن یتمدت خوان۔ پدابرن کے
ناسروں آسلوک مسرہ۔

جهان تون اوار اوار، دا هردو سرا ملک آتا
آتے نی بھاز آک هندن ڳو که افوا مخت
مست انامسلمان تیانبار اللہ تعالیٰ نتا مردست
دھرتی تیا گڑا س هندن ۽ اکدار اریر که او تینا
نظام ۽ جوڑ گنگ ناف، بلکن چیر پیسہ گنگ
عکیک.
فائدہ غاتے کن شمیر نا جھیره ۽ چنگنگ
ناءِ کل آن مست، او دا سخن ۾ که، دا فلک آن
وختس که:
خواپس۔ ایلوکند آ هندلک آتا بھاز آ پیاسی
کئے اخس پیسہ دو بریک۔ چنکا نوکر آ تامون اللہ تعالیٰ ناما دن تون اوار مس، پیا بے

پار گیک و گڑاں ادارہ غاک کے، او تینا ملک و آخوار یقیس تینے تو اونا خیال آ، دا کنے پیسے
خا ہوں آتون راست افس، تینا گرج تنگ اٹی ع، پین متوفر نابورہ چا تینا پش
اللہ نن ضرور سر سبب مریئہ، دا اللہ تعالیٰ ن آتے دوئی کنگ کن، راج آتا نیام اٹی خارو اس کیر غ خلو، مطلب دا کے اخس کے کس انا
قول ع، ولے شرعت وادے کے او جنگ مف بدیسی شاعنگ و جذباتی کنگ نا کوشت وس ع، ہم خس نادزی ع او تین کن، تینا لمہنا
بلکن جہاد مرے۔ و دُن کہ ہرا جنگ ع، مسلمانک اللہ تعالیٰ نامت پنگ آن بیدرس
تو ان اوار او رعلام اقبال نا شعر اسے ہکل پاں آنبار حلال تنگ۔ ڈیوٹی نا دزی ع
ونھرہ نا وز خلفرہ اوشعر دادے: ہندن ع، نیک غ کارمیں اس تکشہ کے، او نا ذکر ع
”کارپے تو شمشیر کپرتا ہے بھروسہ“
تینا مشاوا جہاد نا منحث و اصول آتا برخلاف کچاری لئی گمراٹ کینے ک، ای تو ڈیوٹی کپڑہ
کری، تو او جہاد مفک بلکن جنگ پانگک مومن ہے تو بے قیق ہلکا لڑتا ہے سپاہی“
جہاد و جنگ اٹی دا پرخ ع کر جہاد اٹی پاش و ڈیسیں دا ہبیت کے علامہ اقبال نا شعر انارو
اث کافر آتا مقابلہ لئی تو مومن مسلمانک چنکا نوکر آ تینا پلیس بھلا بھلا افسر
اٹ معموم، مکافنا حنگ سلسلہ غانتا زور اڑ۔ آتے کارا، بھلکو چکیں ایتھر اونا لگانتا اس
مہر، مہر، لرجھ، لرجھ، مہر، مہر، مسلمانک

”خوبی! انتہے داخل فریشان اُس۔“ پارے دا چار دے منے نئے داسکان مزл
”دانا بود آک تاکسر، جوان انگا عتا درور۔“ خلیرے؟“ پاریر ”وں کینہ دم درینگار ہلیک
پارے ”سچ کرنے۔ پیشیم آگودی توں اوار نتا۔“ پارے ”شروت آتے کٹور گڑنم سر
اتیوہ نے۔“ دا سچ کرے ہلی عے، مون آپچ
آتے لخ اُنی شاغا، ہلی بال کرے آسمان نا
مون اٹ۔ جاگہ اس شیف انا داگ آتے
چکا، ہلی بس ڈغاراٹ دوگان کرسا سرمس۔
ہمراہ علم تو سنو، ارغ دیکنیہ۔“ بس سلام
بیٹے، حاجی حوالی مسٹر۔ دادے تپس دا چاہک
تا۔ پارے ”فلانی باڈشاہ ناما راث کاوه فلانی
باڈشاہ نامنک شرعت آتا ٹو۔“ دا پارین ہم
کانہ ہمو باڈشاہ نامنک تا شرعت آتیا۔
پارے ”ہلی تے تینا ہکلبو، نم داسکان چار غ
کرے تھاونگ آگودی عچکا الیس ارائی۔“

خلاقی کسہ

ایلیکم نادر و

عنایت ساعر

چار دے پین ایمک بتوس۔ چار دے آن پد

بسر، ہنا ایمک تیا۔ ایمک تے حاملی مسر۔

پاریز نہن شہرت آتا رنداث نئے آن
مست کٹا سرتا۔ دا پارے ہموں لی والا بندغ

ع خنارے، ہموای کشت۔ نم کنے درست

کوئیرے، نم باوه نا ادیرہ غاہ تویرے، ای

ہنٹ ٹوہومست۔ چارن چار بھلی ایسٹ۔

ہمو چار پری تے ای کٹاٹ۔ داس کتوون

چار پری چار بھلی ٹو ٹنگ کپڑہ تا۔ داس اسے

اسه بھلی اسے اسے پری نئے اتھو۔ ایں تسل

اویکو بھلی ع بھلا لیم ع اویکو پری ع اتنے تے۔

ہندن کل ع پری بھلی تے بخاتن۔ دا کھلی و

پری تے ایمک تے تسل، دانا پن لال بادشاہ

کس۔

لے دادے لاش ہن لوڑی نا کسے ہے۔ لوڑی

اسے دے لس ارائی پارے کاوه لال بادشاہ نا

ارغا تینا پنڈھے ع بھیو۔ لس لال بادشاہ نا

ارائی لال بادشاہ ارائی الو، چوکری خناتے۔

دا پارے ای تینا پنڈھے ناہنگ کن بسٹ۔

چوکری پارے "سلہ پنڈھے ع نا ہندڑے

اتھو۔" لوڑی پارے ای بھیو۔ خوزدارنا

اراع خنود۔ اونا بھلی ع بیل کیوہ۔ لس خنا ارائی

گودی ع، سفادے انجلا ع گوک۔ ہنا خنابھلی

نگ کاوه۔" دا پارین ہم کانہ شہرت

دریگار۔ زو زو بش مسر۔ ہکلار بھلی تے

یا۔" پارے "ہمت کبوے شہرت آتے

تینا، دانا دیواس کس، وکڑا سے آ اویمک

س، نم داسکان چا گنیرے تو سزرے۔"

باں کرے ہنا۔ ایڑے سرم خلک دھول اٹی

ع اسخ کرے، مشکلی آبیں آبار منجھی آ پچ آتے

لخ اٹی کرے۔ سر بلک دانا باں کل آن

زیات بڑ تیز کس۔ لس ایمک کسر اٹ

واسکان مزل خلیرہ۔ لس ناواگ ع شیف چکا

کریزو۔" پارے "ای ہوقیان زیات

فاوکڑا سے آ اویمک باں کرے۔ ہناسر

کنیرے۔ لس تے ہکلار۔ داتینا بھلی ع موں اٹ

اف۔" پاریتے داکان ہنک بھلی ع ہکلے

ہلی بس سرم۔ ڈغاراٹ دوگان کرسا ایمک تینا

کنیرہ، گڑا ہن کیر غ بھل ایمک نازیمھ ع۔" دا

ہنا ایمک ع پارے "ایمک ای نا جوڑاٹ۔ کنے

طیبیک آک ڈس تسوں، فلانی دیوآتا جا گا۔

دیوآتا باغ آن کنے انارنؤنی ع۔"

7 میکو پنہ غا برجاء

کنیرے۔" پاریز "وس کینہ بھلک نا دم

کرے، بھلی پارے "خوجا! انتے دا خس

بھلی تے تینا، داتینا بھلی ع ہکلا کڑا سے آ اویمک

س حوال ع۔"

فریشان اس؟" پارے "اے جوان انگاک

مس، باں کرے۔ ہنا ایڑے سرم خلک

اسه بھلی اسے اسے پری نئے اتھو۔" ایں تسل

اویکو بھلی ع بھلا لیم ع اویکو پری ع اتنے تے۔

ہندن کل ع پری بھلی تے بخاتن۔ دا کھلی و

پری تے ایمک تے تسل، دانا پن لال بادشاہ

کس۔

کا ہے، مہر ٹھمکیو سٹارٹ اٹی سیکار ع، ہموکان

ہرف ہن۔" دانا بھلی دیواس کس۔ دادرے بھلی

نف و گا ع اتے چکا۔ بھلی ڈغار آبیں۔ کسر

مراءٹ ہنگ اٹی اٹ بادشاہ نام سترنا شہرت

مشکلی آبیں ناموں آبھار منجھا کرے تینے۔

س۔ ہنک تو سلام بیٹے۔" دا پارین ہم کانہ ہمو شہرت

آتا رنداث۔" پارے "بھلی تے تینا ہکلے، نم

بھلی خنا کر خوجا اینو بھاڑ منجھا ع، پارے "خیرو تو

ارے؟" پارے "دا تابودا ک تاکر۔" مخلوق

کل آن جوان انگا تا ہندرا مرو، او درور کٹور

تے۔" پارے "خوجا! اسخ کر کنے نیروج

کنگ کاوه۔" دا پارین ہم کانہ شہرت

دریگار۔" زو زو بش مسر۔ ہکلار بھلی تے

یا۔" پارے "ہمت کبوے شہرت آتے

تینا، دانا دیواس کس، وکڑا سے آ اویمک

س، نم داسکان چا گنیرے تو سزرے۔"

باں کرے ہنا۔ ایڑے سرم خلک دھول اٹی

ع اسخ کرے، مشکلی آبیں آبار منجھی آ پچ آتے

لخ اٹی کرے۔ سر بلک دانا باں کل آن

زیات بڑ تیز کس۔ لس ایمک کسر اٹ

واسکان مزل خلیرہ۔ لس ناواگ ع شیف چکا

کریزو۔" پارے "ای ہوقیان زیات

فاوکڑا سے آ اویمک باں کرے۔ ہناسر

کنیرے۔ لس تے ہکلار۔ داتینا بھلی ع موں اٹ

اف۔" پاریتے داکان ہنک بھلی ع ہکلے

ہلی بس سرم۔ ڈغاراٹ دوگان کرسا ایمک تینا

کنیرہ، گڑا ہن کیر غ بھل ایمک نازیمھ ع۔" دا

ہنا ایمک ع پارے "ایمک ای نا جوڑاٹ۔ کنے

طیبیک آک ڈس تسوں، فلانی دیوآتا جا گا۔

دیوآتا باغ آن کنے انارنؤنی ع۔"

8 میکو ایڈے ع منجھا کرے۔" پارے آبیں

کنیرے۔" پاریز "وس کینہ بھلک نا دم

کرے، بھلی پارے "خوجا! انتے دا خس

بھلی تے تینا، داتینا بھلی ع ہکلا کڑا سے آ اویمک

س پنیں آبیں ناموں آتینے منجھا کرے۔

ایس تے۔ ہنا خسین آبیں نا کاٹم آتینے منجھا دریگار۔" پارے "مکلو۔" دا زوزو کری ہکلار

تے۔" دا پارے "خوجا! اسیں اس؟" پارے

دھول اٹی، پاریز "امرہ سے اس؟" پارے

تیار کرنے بڑ پیشیم آ گودی توں اوار اتیوہ

"شہرت آتیا بسٹ۔" پاریز "خره مڑہ

نے۔" دا پارے "خیرو توں آتیا بسٹ۔" پارے

ہلی آبیں ٹیچ آتے لخ اٹی شاغا۔ بھلی ع ہکل

"ای ہم ہوقیان زیات اف۔" پاریز

کنیرے۔" داکان ہنک تو سلام بیٹے۔" دا پارے

"سلام" حاملی مسر۔ دا تپسے تے،

آتا رنداث۔" پارے "بھلی تے تینا ہکلے، نم

دھلکا کر خنا کر خوجا اینو بھاڑ منجھا ع، پارے "خیرو تو

ارے؟" پارے "دا تابودا ک تاکر۔" دھلوق

کل آن جوان انگا تا ہندرا مرو، او درور کٹور

تے۔" پارے "خوجا! اسخ کر کنے نیروج

کنگ کاوه۔" دا پارین ہم کانہ شہرت

دریگار۔" زو زو بش مسر۔ ہکلار بھلی تے

یا۔" پارے "ہمت کبوے شہرت آتے

تینا، دانا دیواس کس، وکڑا سے آ اویمک

س، نم داسکان چا گنیرے تو سزرے۔"

باں کرے ہنا۔ ایڈے سرم خلک دھول اٹی

ع اسخ کرے، مشکلی آبیں آبار منجھی آ پچ آتے

لخ اٹی کرے۔ سر بلک دانا باں کل آن

زیات بڑ تیز کس۔ لس ایمک کسر اٹ

واسکان مزل خلیرہ۔ لس ناواگ ع شیف چکا

کریزو۔" پارے "ای ہوقیان زیات

فاوکڑا سے آ اویمک باں کرے۔ ہناسر

کنیرے۔ لس تے ہکلار۔ داتینا بھلی ع موں اٹ

اف۔" پاریتے داکان ہنک بھلی ع ہکلے

ہلی بس سرم۔ ڈغاراٹ دوگان کرسا ایمک تینا

کنیرہ، گڑا ہن کیر غ بھل ایمک نازیمھ ع۔" دا

ہنا ایمک ع پارے "ایمک ای نا جوڑاٹ۔ کنے

طیبیک آک ڈس تسوں، فلانی دیوآتا جا گا۔

دیوآتا باغ آن کنے انارنؤنی ع۔"

9 میکو ایڈے ع منجھا کرے۔" پارے آبیں

کنیرے۔" پارے "مکلو۔" دا زوزو کری ہکلار

تے۔" داکان ہنک تو سلام بیٹے۔" دا پارے

"سلام" حاملی مسر، دا پارے "ای

ایلم نادر و

.....6 میکوپنڈ غان بر جا

غزل

کماش پا ہک
وحید ہمراز بیسمہ

کریٹ شاعری اس پن آ مہر انہ کا شاعری اس پن آ مہر انہ سما تھوڑا وخت انا پیر انا اخس غم رسیگا کے زند اٹی کرار اس بتو شال اٹی ہند اٹی گلاں اس نصیب مس کے زہر انہ کریٹ شاعری اس پن آ مہر انہ

گلاب آتا پھل آک پت آنبار لگار جغراست اتوں داعذاب آتے سگار کے لگا نظر دن نئے دیر انا کریٹ شاعری اس پن آ مہر انہ خوبینک آتیٹ سہب تمارہ نک چڑھ مون آ تسر نا زیبا غاٹنک انت بیت آتے کیو ظلمانا قہر انہ کریٹ شاعری اس پن آ مہر انہ فراق مہر دعا کر کتاب اس مرے محبت نا زیبا گلاب اس مرے ایسو مس پورو کتاب خیر انا کریٹ شاعری اس پن آ مہر انہ

کماش پا ہک دا وخت آن خیال کبو دا شوم انگا بے بخت آن خیال کبو ڈب ایتو نئے دا کرمی ٹی دیر انا خواپیو بادشاہی تخت آن خیال کبو سیخا ٹی پدین آدم اس توں نی ولے بارن آہمور دخت آن خیال کبو پاوہ نئے بادر کبو اے بادر کبو دغا باز آ تینا سنگت آن خیال کبو وحید نا دا پنٹ تینا ہمراز اکن نا پہہ آ لیدر نا سیاست آن خیال کبو

لوہ، فی ناراض مفیس۔“ ہلی عالا اونا ملک اٹی۔ لال بادشاہ سوزان پری عہر فے۔ سوار مس ہڈکٹوی ٹی۔ سدھا بس ایلم تا بادشاہی ایلم آ کلہو کرے۔ فی امر انگا تازیعہ غاتے تینی کریں۔ بر کن توں جنگ کر۔ انت تینی کریں۔ بر کن توں جنگ کر۔ انت سلہہ انت وس و واک اس ارنے۔“ بس ایلم توں ہندن جنگ کرے، ایلم ناشکرے بھس و بومبار کرے۔

تینیٹ بادشاہی آتائ عجا کامٹ آ۔

کٹائی، لٹ چاہے لکھ بندغ مرر کل عتا کنگ اٹی ع۔“ چوکری پارے ”گودی وہ لوڑی ہنا سہی کرے لال بادشاہ نا ایلم ع۔“ دا خلیک۔ دا ٹوب ہندن ٹبر کتی ٹے، داسے کیوہ نے سوزان پری ع خدا سیر ایتے۔“ لال بادشاہ ع گدارا دیو آتا ملک آ۔ بس کامٹ آ کرس اس خپک نے۔ ایلوڈا ہڈکٹوی سوزان پری پارے ”چوکری نا گناہ اف، کنا داڑے اڑی۔ لال بادشاہ نا چوکری پارے ع دروی ایت ہڑاے پاس ہموڑے دیک ایسو ارغ لئنے۔“ پارے ”تینا ارغ ع نئے ”انت اسے؟“ پارے ”ای بربودہ ایلم نا نے۔“ لال بادشاہ ہرفے دا کل گڑاٹ نشان ایت۔“ پارے ”کنا ارغ آدم ذات

زیبی غا۔“ چوکری پارے ”نی امر ہنخاں اس پارے ”کنا فیصلہ ہندادے۔ ای خلیوہ اسے اسے۔ نم اودے خنارے کنیرے تے۔“ مسنس۔ ایلم ع گدارا س دیو آتا ملک آ داسے جامبوس ہر کس نما کا ہے کل آن مست تینا پارے ”چوڑا کپنے تے۔“ پارے ”کن توں بسنس زیبی غاتے۔“ چوڑی پارے ”انت جامبو ہفتے، گڑا فیصلہ کیوہ۔“ دیو آک ہم قشم ہر فوج حضرت سلیمان نا چلو نا۔“ دا قشم کنگر، اسے؟“ چوکری پارے ”دن دن۔“ پری ہنا بہیت ع تے منار۔ دا خلک اسے جامبوس، حضرت سلیمان نا۔ سوزان پری پارے ”لال تینیا پری والا ہیس ع لخ اٹی شاغا۔ چوکری ع جامبو تا گدر شانہ شدازی ٹی۔ ہر کس تا بادشاہ نشان ایت تینے۔“ دا تینیا کامٹ آن پارے ”لال بادشاہ ع پاس کنار دناث بیسیں، رمب کرے۔ دا ہر فگڑا تے مشی ع ٹوب ع ہرنے۔ سوزان پری نا ایڑھو یقیں۔ اگہ بھاڑ است ناسلو گڑا بربیس سوز جوان ہکلا، پارے ”خواجہ ای دا کان مونی پارے ”من خوشی اٹ سوزان پری ع تفہے باغ اٹی۔“ کنا ڈس سوز باغ اٹی مرو۔ ہنگ کپرے۔ دا کان مونی کنا الہمہ بادھ ع۔“ دا پارے ہندا کان در پچھے غان پیش مس، بال کرے۔ درے ہلی ع جوان ہجگا کس تھے۔ تھاٹوپ ”کنے میدان نا ڈس ایتھے۔“ ایس رنشان تر لال بادشاہ نا بھلا ایلم نا بانٹ مس۔

ع کامٹ آ۔ بس خنا جنگل اسے، ہنچا جنگل نا کنڈ تے میدان ع۔ دا ٹوب ع کامٹ آ کرے۔ دیو ایتے دادے ہل۔“ لال بادشاہ نا کسے ع۔ آ اسہ مٹکن ٹوکھی اسے، دا ٹوب ع کامٹ آ آک کل بسرچ مسر۔ دا کان ہرہ ایکان بس سرمس اڑا ع۔ چوکری چج آ کسے ع کریں، کس اس دادے خنوکے۔ بس ہندا ہرہ۔ ہر کان بریک کل تا جوان چج مسر۔ دا کرے۔ دیو پارے ”آدم ذات کنا چوٹیل کوٹھی ٹی اسہ پیر ع بلہ اسے۔ ہندن ٹب دعا بیٹے چٹ ع تیں لٹ ع دروی پارے ”لٹ ع ایت۔“ لال بادشاہ پارے ”والٹ ع ہل تھنگ ع۔ پارے ”ہر کس اس کنا چوری تے کٹائی لٹ۔“ دا خلکنے ای اودے خنادہ بور بور کریٹ تے کنا ارنا خیال ع تھنگ تا کرے ای بتھ۔“ دا درے ہنار ایتے خیال ع تھنگ۔

است ع تینا پدین کریٹ۔“ دا ہم بلالا مہ پارے ”ارے کس اس میدان آ برے۔“ اس کریٹ کرے۔ لال بادشاہ ہرنے مٹکی ۱۰۰ ہلی ع سخ کرے۔ اس، ہرچار کامٹ تھوک تسر، ہر فت تینیا بادھ نا دیو آک پاری ”زنگھہ ہمودوکل تا چتار۔ دے سٹ کرے ہر فے چوٹیل ع۔ دیو پارے ”آدم ذات کنا چوٹیل ع کنے ایت۔ انت ہلی ع پارے ”کنے دروز باغ اٹا کیب آ۔“ قبر آٹو ہو گری نا وخت آخک۔“ نے خدا سوزان پری ع در۔“ دا ہر فے پاسا ہی ہمون کیوہ اکن نا۔“ لال بادشاہ خسا ہلی بال کرے لس اسہ جا گکہ اس لال بادشاہ لال بادشاہ دروی اس ٹس ہڈکٹوی ع پارے کنے سوزان پری ع تیں ہڈکٹوی ع دروی پارے پارے ”خولجہ کنے دا سہ ہندڑاے اے۔“ گونی اس پارے ”دادے پرکر۔“ دا رامسہ بس کریٹ مس دیو ع۔ تین پتین جنگ سوز پری نابغ اٹا گل آشیف کیس۔ ہڈکٹوی ”کنے مٹکی ۱۰۰ ناسندا آشیف کر۔“ اسہ دم چھپ ع دانہ بیٹے گونی پر مس۔ داسہ لال لکنگ اٹی ع۔ مس گڑا، او گڑا تاٹپس۔ ہر فے لال بادشاہ ع، اسہ دم اتوں درے توں لال بادشاہ ع سوزان پری توں اوار بادشاہ پارے ”ای دادے تینا جوان انگا ہلی آ داسی نیام اٹی تا تم پارے ”انت سے؟“ دا شیف کرے تے۔ دا تھاٹوپ ع کامٹ آ۔ ہن شیف کرے۔ بس مٹکی ۱۰۰ ناسندا ہلی تچپرہ۔“ پارے ”دادے کنا ار اسکان سر پاری ”نن توں مس گڑا ائ۔ ہم گڑا تاٹپس۔“ خنا کہ سوزان پری ع تینا اسہ ایڑھو سے توں پارے ”خولجہ کنے دا سہ ہندڑاے اے۔“ باوہ نا کیک۔“ پارے ”خن تیٹ۔“ دیو دا سہ چٹ اس کس، اسہ ٹوب اس کس، اسہ او ار ارغ کنگ اٹی ع۔ دا ہنا ارغ کنگ ع داس نے اللہ جان کنے آن جوان ٹسواری ہر فے تے، ہنار۔ گونی ع سدھا لال بادشاہ ہڈکٹوی اس کس۔ پارے دافتا کنے ویدن ع شروع کرے۔ ایڑھو چوکری ع تینا پارے، اس تینے۔“ پارے ”نی ناراض مفیس۔“ اتھی۔ پاری ”دا چٹ ع، ہر کس ع پاس تالٹ ارغ اتھے سوزان پری قسمتی ہیئے، نن توں ارغ لال بادشاہ پارے ”جوان نے ہندڑاے نا اڑاٹی سر کرے۔

All about #Brahui

براہوئی نابارواٹ، براہوئی ٹی

تلار

talarbrahui.com

کتنا اہل یونیورسٹی کا لوئنی ٹی کن تون اوار
ای ہرام یوپ کن ہنٹ بس تو عبد اللہ
ربیگا کہ ہلم آزاد جمالدینی بھاڑ ناجوڑ مس
جان کزیت کریں۔ اونا پن الی سول
تو ہندڑے ایسٹن تے۔ ہرام کزیت کرے
ہمپتاں کوئنہ نا شعبہ حادثات جوڑ مس ہرا
تو عبد الدج ان ہڑ خواہی کن ہندرا اراغا ملک
دا سکان ارے۔
عثمان تون نو شکلے آف تھک کن بس۔
ماہتاک ”سنگت“، کوئنہ جنوری، 2000ء۔

..... اسے دے عبد اللہ جان نا پھلا ہار ایمیل کا کی نبا

58 راجی تاریخ

..... ماما عبد اللہ حان جمالد نی

مَطْعَنٌ مُّخَالِفٌ.....

سٹ خانہ

اما عبد الله جان جمالدینی مرے یاٹ خانہ، دافقیان پیں مف تو بلوچ نوشتوك و
ادب ناخوانوک آہ بندغ واقف ع۔ ”لٹ خانہ“ تحریک اس ہم ارے، کتاب اس
ہم۔ وہ راتم دا کتاب اسے تو تارنخ اسے، دا تارنخ کتابی دروش بلنگ آن مُست
کپھی رسالہ و جریدہ غائیشی شیبک مرسا ہنا، واخیر کتابی دروش ہلک۔ داس ای دا
کتاب ع، ہر تارنخ اس ہم ارے، برآ ہوئی زبان اٹی مونی انگک نا گیگ کریئنٹ۔
و دا ڈرکن ”تلاز“ نا پنچھاتے گھین کریئنٹ۔ اویسیت ع کردا تارنخی آنوشت ”تلاز“ نا
عنه کے آ ت ک

اجمل خیک هم اونا رهی آبلکہ ہنا کہ۔ اودے
کرے۔

کی، ملک عثمان و عبداللہ جان ہر مست آک کے وملک عثمان آجھلو بھروسہ اس کس۔
کتاب ع خوانان۔ پکلو کتاب اس کس، شیر محمد مش اٹ جا گئی مس۔ بھاز آوناک اور اپنارہ بسرہ۔ گڑاں سنگت اوڑکن ذاتی گڑا ہم ہلکرہ را ہی کریہ۔ او گڑا تا کواٹی نا لے نا ہو جے غاتے چست کنگ کن بھاز کاری کس۔ ”تاریخ کنے بشیخ“ پدا ماوزے نک نا فوجی مصروف تے ہم خوناٹ۔
بھاز خیال ع خنا کے۔ اسہ دار اس نے اونا خواہوک آ گڑا سے آ بھاز منگ ہلک۔
اوپاریں کن کن روکیں Rolex گھڑی فریقیں ملک آتیٹھ انقلاب اس بش منگ

اس-لومباع کفشنگا- دا ماحول اهي ورناك
اس راهي کبو- علی بخش عبدالله جان پارير
دا ګھری ع داکان نن تېټ خشن- اړیه
وش وجوهه ټو سټونت کريه-

مدن اپنی تلوک اس کرہو اس دا ڈھنڈوں
مش اپنی وادا انٹ ضرورت اس مس۔ اگر
جوڑ کرے کہ پاکستان اپنی ہم ایریتی بناوڑ
ٹیم عہر وی عتو امر لھڑی اس مرے انٹ

ط قبائلی مخلوق نامک و سروک آتاراهشونی فرق تمک - نن جران کن د انقلاب آ-

موب آن ننا ڈیپہ آکش و گیئر اس بنا اے وخت آئنے ہوش اکو جوش اٹ کسن نن

کریں۔ ایکان ون یونٹ، بلوجستان، ہم اوناہیت آئینیک بس۔
مندرجہ درجہ پیار کریں۔ پداون مک کاوہموکان بلوچی ٹی بھاٹھیز

نندوری ناواقع غان پد بلوچستان اُلی مراجحتی اس راهی کرے کنه پارے دادے اُردوئی
نکھ کھ یمک داماقتی نکھ کو نگانہ ایک ایک داده رکھو گئے کے

بھاڙچپن ڳپ اس دالی، گیشتری مارکس نا
تے کھنگاس - داڻان ناقابائی مخلوق خار

لی بس۔ انندن ای ورنا لڑوہ ہرا کدے دا فرمانا حوالہ غاک تھر۔ دانی ڈن ملھوک س کے بیرک ۽ ہرفوک کس۔ اوقات سوچ ہندائس ک دا خس ہزار میل نن آزاد کر پئیں۔

اوڑا نامیں آک انقلاب کن جوان غارکاریم داخود فرمی تی ای ہم اووار سٹ۔ بھلو وخت
کنگا گھ لمحان، اٹا سس سس اک تباہ نام مخفیت، عیا افہر۔

ادے تیوی ملک اُنی تالان کینہ۔ گڑا وفا شاعر نگاہ اور تمدن نے دافریب آخرا تکی معلوم

نیز چند گون رابط رہا، مرنی فیلیہ می ماؤ ازم ع مرسرہ۔ ای دارے عبد اللہ جان نا سخت د
سادھی نا پانگ خواہ هر آک لٹ غانہ تون
الاں کننگ ناجد اس کریں

لپورنا کمک اٹ اونا خطا آک کنے وعبدالله مصالحت اس مس ایہن ہم داڑے گیشتری

جان کا ای اسر مسرہ۔ عبداللہ جان کا نام ہم لواب، سڑدار، وُریہ، حان و لواب اُل ناراچی سیاسی پڑا عملی عکار کر دئے۔ سرحدنا حکومت کیہ۔ او وخت ہم دا بھلا بندغ
